

sidste Sommer. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) omtalte allerede et Rygte, som ogsaa er kommet mig for Øre, nemlig, at den højtærede Landbrugsminister ikke har tilladt Husmandsorganisationerne at paategne Ansøgninger om Kursus paa Husmandsskoler. Jeg vil, indtil jeg fra autentisk Side oplyses om, at det er rigtigt, vægre mig ved at tro, at det kan være Tilfældet. Thi dette er ikke alene mod de Forudsætninger, som laa til Grund for Finansudvalgets Arbejde paa hele den Ordning, som fandt Sted med Hensyn til Husmandsbevillinger, men det er, hvad der ikke syntes i Øjeblikket at være ganske nærværende for det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, i direkte Strid med de Aftaler, som bleve truffene i Finansudvalget, og som her i Tinget bleve bekræftede af den ærede Ordfører for Flerpartiet. Da den højtærede Ordfører, det ærede Medlem for Nørre Sundby (Jensen-Sønderup), den 14. Marts 1907 ved 3die Behandling af Finansloven var nær ved Afslutningen af sin Omtale af disse Husmandsbevillinger, havde jeg, som omhyggeligt havde hørt efter hans Udtalelser, ikke bemærket, at han havde udtalt sig om Bevillinger til disse Kursus, og jeg tillod mig derfor, da jeg mente, at han var ved at slutte, at afbryde ham, idet jeg sagde det ene Ord „Kursus“. Og da faldt Ordene ifølge Rigsdagstidende saaledes: „(Zahle: Kursus?). Ordføreren: Jeg nævnte Kursus, jeg sagde, at det var en Forudsætning, at ogsaa Husmandsforeningerne kunde give Paategning paa Ansøgningerne til Kursus i Lighed med, hvad Tilfældet er for Landboforeningernes Vedkommende. (Zahle: Jeg beder undskylde, at jeg har overhørt det.) Jeg gentager det kun for at undgaa enhver Misforstaaelse.“ (Pinstrup: Husmandsforeningerne kunne give Paategning paa Ansøgninger om Kursus.) Det ærede Medlem siger, at de faa Lov til at paategne Kursusansøgningerne, men det har jeg ogsaa tænkt, og indtil jeg faar det modsatte autentisk bekræftet, vil jeg tro det. Det vil glæde mig at faa oplyst af den højtærede Landbrugsminister selv — det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (Pinstrup) kan godt lade Ministeren svare for sig selv —, at man virkelig giver Husmandsforeningerne Lov til at paategne disse Kursusansøgninger, thi Rygtet om det modsatte er kommet mig for Øre, ligesom det var Tilfældet med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds. Jeg haaber, at Rygtet maa

fejle, og hvis det bliver bekræftet fra Landbrugsministerens Side, vil jeg tro det og da søge Oplysning om, hvorpaa denne Fejl beror. Det er i sig selv et ret alvorligt Anliggende, men Husmændene klare sig jo nok. Skulde det vise sig, at man havde nægtet Husmandsforeningerne denne Tilladelse i Aar, vil den sikkert nok blive givet dem til næste Aar, det vil være umuligt i Længden at vægre sig ved at opfylde en saadan Aftale.

Desværre er der i denne Sommer sket mange Fejlgreb fra Administrationens Side. Der har staaet et Bulder og en Ulyd omkring Danmarks Administration i denne Sommer og dette Efteraar, som har været saa stærk, at det er blevet hørt med Ubehag, udelt Ubehag, ikke alene af hele den danske Nation, men ogsaa desværre og til Skade for Nationens Ære over hele den civiliserede Verden. Jeg skal imidlertid glide saa let som muligt over disse Ting, saa meget mere som de betydningsfuldeste af dem, særlig de beklagelige Udnævnelser af kongevalgte, ere Ting, som det ligger nærmere for det højtærede Landsting at paatale og tage sine Forholdsregler overfor, end det ligger for os henede. Men der er sket andre Ting, som ere beklagelige, om de end ikke kunne staa Maal med disse Begivenheder.

Jeg skal f. Eks. nævne dette, at Censur — hvad der jo er i Strid med Grundlovens Bestemmelser, i hvert Fald med dens Aand — er bleven udøvet overfor en betydelig Forfatter. Det hører dog i Sandhed til de dybeste Krænkelser af en Nations Friheder, at man berører det Ytringsfriheden. Man mene om det Stykke, hvis Opførelse er forbudt, i litterær Henseende, hvad man vil —, at „Karen Borneman“ er et alvorligt Kunstværk, at Forfatteren har en alvorlig Mening med de Ord, han lader sine Personer sige deri, kan ikke fra nogen Side med Fornuft bestrides. Det er jo ogsaa saaledes, at det Overgreb, der her har fundet Sted fra den højtærede Justitsministers Side, har mødt Uvillie og Modvillie endog paa de Steder, hvor man ellers har til Sædvane med den mest slaviske Lydighed at underkaste sig og bifalde, hvad der saa end sker fra denne Regerings Side.

Det Privilegievæsen, vi have her i Landet paa Teatervæsenets Omraade, misbruges af den højtærede Justitsminister ogsaa paa anden Maade. Det er saaledes bekendt, at den højtærede Justitsminister, da den Kørnerske Bevilling blev ledig ude paa Frederiksberg, benyttede sig af Retten